

Petr Žantovský: Ať Hřib zváží, co ze svých nevymáchaných úst vypouští

- CZ24 News | 11. května 2020

ČESKO: TÝDEN V MÉDIÍCH Výročí Pražského povstání a konce druhé světové války se neslo i v duchu komentářů těch, co toho z dějin moc neznají. Petr Žantovský je přesvědčen, že by určitě prospělo, kdyby si pražský primátor Zdeněk Hřib alespoň trochu nastudoval historii před tím, než zase začne vypouštět ze svých poměrně značně nevymáchaných úst nějakou tezi o osvobození Prahy a nulovém podílu Rudé armády. Slova chvály nenachází ani pro Martina Fendrycha za jeho plivance na politiky, jimž vyčítá, že se staví za zájmy vlastní země a nepoddávají se diktátu nadnárodní organizace.

Výročním dnům Pražského povstání, osvobození českého území v rámci protektorátu a konce druhé světové války bude patřit pravidelný přehled toho, co pozoruhodného se objevilo v uplynulém týdnu ve sdělovacích prostředcích. „Naše mainstreamová média to většinou pojala jako hysterický pokus o přepisování dějin. Řekl bych, že to začalo někdy kolem Majdanu v letech 2014-15. To odstartovala nejtvrďší snaha o to přepisovat dějiny, začaly se vytahovat události, které se připisovaly, ať už právem, nebo neprávem Rusku, respektive někdejšímu Sovětskému svazu. Dávalo se a dává se rovnítko – platí to stále, možná ještě více – mezi někdejší Sovětský svaz z dob stalinství či brežněvství a dnešní Ruskou federaci s prezidentem Putinem. Je to sled stále graduujících mediálních a politických výroků a útoků, které musí mít nějaký význam, nějaké poselství nebo nějaký důvod, který možná může leckoho napadnout,“ uvádí Petr Žantovský.

Pokud by odpověď byla taková, jaká napadne na první dobrou, že se jedná o jakýsi kobercový mediální nálet před nějakým horkým konfliktem, tak je to samozřejmě velice nebezpečné. „A naše média k tomu přispívají velice intenzívně tím, že se plní neskutečným množstvím lží. Tomu dávají záminku i někteří politici nebo také pseudopolitici. Člověka, který místo toho, aby řešil pražskou dopravu, školství, výstavbu a podobné věci, řeší mezinárodní politiku na úrovni amatéra, co utekl z nějaké léčebny, myslím tím pana primátora Hřiba, nejsem vůbec ochoten považovat za politika. Vše, co dělá, je totiž absolutně nepolitické. Každé jeho gesto, každý jeho úkon jako přejmenování nějaké ulice, jen aby se udělal naschvál Rusku, to není politika. To je série klukovin. Ale ty klukoviny mají svůj systém a nelze to omluvit. Nelze to omluvit nezkušeností, malou schopností, dokonce ani nadměrnou ambiciózností a arogancí toho pána. Prostě pro to není omluva,“ myslí si mediální analytik.

Ať Hřib zváží, co ze svých nevymáchaných úst vypouští

Považuje to za systémové počínání, které sleduje nějaký cíl. V té souvislosti ho zaujal na Novinkách středeční článek „**Hřibův výrok o příjezdu Rudé armády do svobodné Prahy?** V zásadě správný, říkají historici“ od Filipa Šáry. „V něm se lidé zabývající se novodobou historií vyjadřují k tomu, že nám pan primátor sdělil, že Rudá armáda – cituji – ‚dorazila do Prahy jako do fakticky svobodného města, přičemž Sovětský svaz neměl hlavní zásluhu na jejím osvobození‘. Řekl také, že si Sověti zásluhu za osvobození Prahy připisují z politických důvodů. Rovněž sdělil, že ‚je třeba na Sovětský svaz pohlížet jako na jednoho ze strůjců tohoto nejkrvavějšího konfliktu v dějinách lidstva‘. To jsou opravdu velice silná slova, která nemají v seriózní historiografii žádné opory. To, za jakých okolností došlo k podpisu paktu Molotov-Ribbentrop, na který zřejmě v této narážce pan Hřib navazuje, si může každý ověřit například na serveru Moderní dějiny,“ podotýká Petr Žantovský.

Tam lze najít detaily toho, za jakých okolností a proč byl tento pakt uzavřen, v jaké to bylo

mezinárodní situaci, že byl podmíněný chováním evropských zemí, zejména Francie a Anglie, které odmítaly, což bylo vidět i v Mnichově, jakékoli vlastní angažmá v boji proti Hitlerovi. „To bylo období známé jako appeasement, neboli usmířování, tedy dáme panu Hitlerovi to, co chce, když to není naše, ať si to vezme. Tak Rusové podepsali pragmatický protokol o vzájemném neútočení z jednoduchého důvodu, že nebyli připraveni na válku a nechtěli do ní vstupovat s Německem, které tehdy nevykazovalo tendenci, že se chystá na Sovětský svaz zaútočit. To se stalo o dva roky později, v jedenačtyřicátém, a ten naprostý akt agrese všechno změnil. Od toho okamžiku mělo Německo v Sovětském svazu největšího a posléze vítězného nepřítele. Bylo by proto dobré, kdyby si pan Hříb před tím, než vypustí ze svých poměrně značně nevymáchaných úst zase nějakou tezi v podobě výstřelu od boku, aspoň trošinku nastudoval dějiny,“ doporučuje mediální odborník.

Politikům nevoní, že u nás většinu osvobodila Rudá armáda

Poukazuje na to, že dějiny byly opravdu poněkud složitější, než se pirátskému primátorovi Prahy může zdát. „Ale raději budu citovat historiky, kteří jeho vyjádření v článku komentují. Zejména pana profesora Rychlíka, kterého určitě nelze podezírat z nějaké velké sympatie ke komunismu, k tehdejšímu Sovětskému svazu nebo k nynějšímu Rusku. Pan profesor je znám jako historik, který měří každému stejným metrem a snaží se věci nehodnotit emocionálně, ale fakticky. Hříbův výrok, že Sovětský svaz byl jedním ze strůjců druhé světové války, odmítl slovy: ‚Sovětský svaz válku nevyvolal, to je nesmysl‘. A zdůvodňuje to faktickými historickými argumenty. Také popisuje to, o čem jsem doteď mluvil, tedy snahy o přepisování dějin. Cituji: ‚Na skutečnost, že naprostá většina států byla osvobozena z východu, by dnes řada politiků nejraději zapomněla‘. To je důležité. O to víc, že to neříká politik, ale historik s tak mimořádným renomé, jako je právě pan profesor Rychlík,“ zdůrazňuje Petr Žantovský.

Doporučuje i jeho komentář k časté diskusi, že Američané nepřišli do Prahy dříve než Rudá armáda, protože Rusové slíbili, že osvobodí Prahu a existovaly dohody o sférách vlivu. „Pan profesor Rychlík připomíná důležitou skutečnost. Navzdory tomu, že Patton, který byl už 7. května v Plzni, žádal vrchního velitele spojeneckých sil v Evropě Dwighta Eisenhowera o to, aby mohl postupovat dále na Prahu, tak to generál Eisenhower odmítl. Cituji: ‚Pro Američany nemělo obsazení Prahy větší politický význam: stejně jako Britové už tehdy celkem počítali s tím, že Československo bude tak jako tak v sovětské sféře vlivu a kvůli tažení na Prahu si nehodlali znepřátelit Sovětský svaz, jehož vojenskou pomoc potřebovali v dalším boji proti Japonsku‘. To je velice důležité. Stejně jako další vyjádření, které odpovídá na připomínky, že přece německé velení Prahy dalo svoji kapitulaci už někdy 7. května nově vzniklé České národní radě do rukou profesora Roberta Pražáka,“ připomíná mediální analytik.

Ke kapitulaci Němců v Praze došlo díky sovětské armádě

Právě tím se často argumentuje, že Praha byla svobodná, když do ní Rudá armáda vstoupila. „No, byla ještě plná esesáků, kteří se nechtěli vzdát, nebo byli fanatičtí, takže se skutečně bojovalo a kdo měl předky, co zažili tehdejší události, tak o tom ví své. A to důležité, co pan profesor Rychlík připomíná, je, že ‚vrchní velitel Prahy generál Toussaint by nekapituloval, kdyby nebyla už 7. května podepsána všeobecná kapitulace Německa v Remeši, a ta by zase nebyla podepsána, kdyby sovětská armáda nestála v Berlíně‘. Jinými slovy zprostředkovaně i Prahu zachránila Rudá armáda, i když do samotného města přijela o den či dva později než do Berlína. Takže je potřeba dávat věci do souvislosti, a nejen plivat jedovaté sliny jako pan primátor. Od toho tady není. Myslím, že po roce 1989 je to první pražský primátor, který se rozhodl, že svoji kariéru postaví na zahraniční politice a ještě k tomu vysoce provokativní. Mám pocit, že mu to vůbec nepřísluší,“ upozorňuje Petr Žantovský.

Druhý článek, který se týká téhož, vyšel pod titulkem „Koněv nám ukázal, že Zeman, Filip i Klaus junior jsou rasonacionalisté. Babiš bábovka“ na Aktuálně.cz. „To je velice poetický a moc pěkný

titulek. Komentář je od našeho draze **milovaného Martina Fendrycha** a vybral bych z něj některé typicky fendrychovské glosy. Například, že „sílí nacionalismus zaměřený proti Evropské unii. Pěstuje ho nejen prezident Zeman, ale i premiér Babiš a vicepremiér Hamáček“. A odvolává se na jejich postoje během uprchlické krize, že „nám EU nebude diktovat“. To je opravdu zásadní konstatace, že největší zločin našich nejvyšších státních představitelů je ten, že se staví za zájmy vlastní země a nepoddávají se diktátu nadnárodní organizace. Ta přitom vypadala úplně jinak, mluvila úplně jinak a byla postavena na jiných základech, když jsme do ní vstupovali, a jinak vypadá a o něco jiného usiluje dnes, kdy velké množství lidí říká, že by z ní nejradši vystoupilo,“ připomíná mediální odborník.

Demokratické opozici jde o národ zasazený v Evropské unii

Martin Fendrych si v komentáři vzal na paškál i šéfa komunistů Vojtěcha Filipa za to, že zpochybňuje informaci o trojici pražských komunálních politiků, kteří jsou podle Ondřeje Kundry z Respektu na mušce nějakého ruského teroristy s ricinovým kufříkem. „Už jsme o tom mluvili minule, že ta informace je naprosto frapantní, protože přece od něčeho máme Bezpečnostní informační službu, od něčeho máme zahraniční i vojenskou rozvědku. Je tedy velmi nepravděpodobné, že by si nevšimli toho, že nám tady operuje nějaký cizí agent s kufříkem plným smrtícího jedu. Takže ta Filipova slova jsou celkem logická. Ale pan Fendrych to nazývá ‚putinovským postojem‘, aniž by se zabýval dokazováním toho, že měl Kundra pravdu a že tady skutečně operují nějakí takoví lidé. Jen to tak odmávne a onálepkuje někoho, kdo se mu nelíbí,“ říká Petr Žantovský.

Nálepku „vyznač národa proti EU“ si komentátor zase vymyslel pro Václava Klause mladšího. „To je opravdu velmi hezká čeština. K tomu přidává, že stejně jako jeho otec, exprezident Václav Klaus, ‚dělá několik let jasně proruskou politiku‘. Tečka. Neuvedl jediný příklad, jediný argument, jediné vysvětlení, proč se domnívá, že exprezident Václav Klaus ‚dělá jasně proruskou politiku‘. To jsou jenom takové plivance, jakým způsobem znehodnotit, a pošpinit lidi, kteří jsou panu Fendrychovi nemilí. A to celé ve jménu jakési zbožštěné Evropské unie, kterou do toho neustále zaplétá. Například uvádí, že ‚české zájmy hájí hlavně demokratická opozice. Té jde o národ zasazený v Evropské unii‘. Jak to vidím, tak ti, co tak usilují o národ zasazený v Evropské unii, argumentují při debatách v Parlamentu o nějakém problému zpravidla tímto triviálním způsobem: ‚Musíme se nejprve zeptat v Bruselu, co si o tom myslí, a pak o tom můžeme hlasovat‘,“ poukazuje mediální analytik na poslanecké a senátorské eurohujery.

Pomníky je třeba vnímat kontextem doby, kdy byly vztyčeny

Ti mu velmi silně připomínají stav před rokem 1989, kdy jsme se museli na všechno ptát v Moskvě. „A pak už nebylo třeba hlasovat, protože bylo rozhodnuto. V této souvislosti bych zmínil ještě úplně jinou věc, která se netýká Fendrychova komentáře, ale obecně té diskuse o dějinách, o 75. výročí konce druhé světové války, o odstranění Koněvovy sochy a podobně. Dočetl jsem se ve vysvětlení historika Davida Pavlorka na webu a2larm.cz, kde píše velmi racionálně, když komentuje odstranění pomníku Koněva, velice zajímavou větu. Pan Pavlorek říká: ‚Více než současnou optikou je vhodné vnímat význam soch a pomníků kontextem doby a účelu, kdy a proč byly vztyčeny, a v případě, že mají být odstraněny, účelem jejich odstranění‘. A jsme zase u toho. To je to, o čem jsem mluvil, komu to slouží, kdo rozdmýchává tyhle interpretace a dezinterpretace a proč. To je ten účel jejich odstranění, účel jejich přepisování dějin,“ vysvětluje Petr Žantovský.

Na závěr si nechal nejnovější z textů Vladimíra Mertlíka, který píše pravidelné sloupky do Reflexu. „Už jsem tady o něm mluvil několikrát. Ten čerstvý komentář mu vyšel pod titulkem ‚Komouši, vstáváme a socani ať svléknou mikiny!‘ To je taková **hodně šoubyznysová věta**, patřící do bulváru. Nevím, jestli se chce Reflex do té míry stát bulvárem. Má v redakci spoustu nebulvárních a seriózních novinářů, myslím, že tohle je dost výjimka. A Mertlíkovi to tam prochází, protože on sám vyšel z šoubyznysového prostředí. K tomu se za chvíličku dostanu. Svým stylistickým výkonem si

nijak nezadá s tím, co předvádí Zdeněk Šarapatka, který je expresivitou svého výraziva celkem všeobecně znám. A pan Mertlík v komentáři zpucoval všechny strany odleva doprava, všechny označil velmi dehonestujícím způsobem," podivuje se mediální odborník.

Sochu maršála nepřesunuli v souladu s českými zákony

Například o ČSSD napsal: „Na to, co dřív konala cenzura a represe, stačí dnes mastná huba na náměstí a hry za kulisami. Lid je nevnímá, jsa uchvácen šašky, kteří na forbíně metají kozelce a kopou se do zadků“. „Tak to je politologická věta par excellence. Podobná věta od něj zazněla, když prezidentova mluvčího Jiřího Ovčáčka hodnotí jako ‚mluvčího opileckých kousků a kydů živitele‘, míněno samozřejmě pana prezidenta. Ten je předmětem i další věty, cituji: ‚Neuvěřitelně drzé je chování ruské administrativy, byť je v optice chování hradní kolaborační bandy v čele s Milošem Zemanem pochopitelné. Rusko, které chcípe nejen bídou, ale i koronavirem, má největší starost zatknout pět českých zločinců, kteří v souladu s českými zákony přesunuli sochu maršála okupační armády‘. Nuže pan Mertlík zde lže, jako když tiskne, neboť to nebylo v souladu s českými zákony,“ konstatuje Petr Žantovský.

Odstranění sochy maršála Koněva bylo totiž v nesouladu s mezinárodní smlouvou z roku 1993, kterou podepsali prezidenti Václav Havel a Boris Jelcin. „V článku 21 se praví, že se smluvní strany zavazují chránit a zpřístupňovat veřejnosti všechny pomníky a památníky připomínající oběti nebo hrdiny druhé světové války, a to navzájem. Pokud má pan Mertlík alespoň kousíček právního vědomí, tak by měl vědět, že mezinárodní smlouva má po Ústavě nejvyšší právní sílu, vyšší než vnitrostátní zákon. K odstranění sochy tedy nedošlo v souladu s českými zákony, jak píše. Vygoogloval jsem si páně Mertlíkovu kariéru z časů před i po listopadu 89. Musím říci, že se docela podepsal na naší populární hudbě jako textař i jako producent. Někde je to trochu směšné, jako u nejstaršího textu, co jsem našel, ‚Hurá, hurá‘ z roku 1973 v podání skupiny Fontána. Celou totalitu dodával své texty zpěvákům jako Lešek Semelku, Monika Stachová, Marcela Březinová, Linda Finková a Pavel Noha,“ rekapituluje mediální analytik.

Přepólovává se nejen zemská osa, ale u někoho i hodnoty

Nehodnotí to nijak negativně, jen mu připadá, že by takový člověk neměl používat výrazy jako „komouši, vstáváme“, když za těch „komoušů“ dělal svou textařinou kariéru. „Tenhle pán byl také producentem v hudebním nakladatelství Panton a občas i Supraphon a musím říci, že stál jako producent u několika mimořádných projektů. Třeba u prvního elpíčka skupiny Bohemia Zrnko písku, rovněž u desky Blue Effectu Svět hledačů, která je možná vůbec nejlepší deskou této kapely, u desky Synkop Sluneční hodiny, která má dnes už také v podstatě legendární pověst. A tak dále. Je mi strašně líto, že člověk, který toho udělal poměrně hodně pro slušnou hudbu v této zemi, dělá tak strašně moc proti zájmům občanů této země. Nevím, asi se přepólovává nejen zemská osa, ale zřejmě i hodnotová měřítko některých našich spoluobčanů. Mezi ně patří pan Mertlík zcela zjevně,“ dodává Petr Žantovský.